

DE WIT

EDITIE 32 • HERFST - EDITIE 2010

N I E U W S

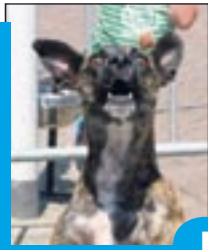
Zie pagina 17

K R A N T

WWW.DEWITNIEUWS.NL

Redactie: Luc de Wit (nr. 061), e-mail: luc.de.wit1@pandora.be

<http://www.dewitnieuws.nl>

Ontroering in 30 schoenendozen

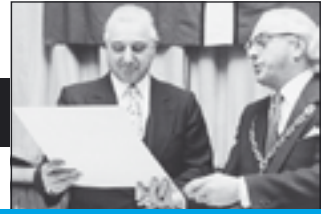
pag.15

Rasbestuurder, die wijnboer werd

pag.04

Happen naar het koekje

pag.07

Colofon

Oplage: ± 670 exemplaren

Het "de Wit" Nieuws/News is een nieuws-krant over de familienaam de Wit en alles wat daarmee in verband staat.

Redactie en administratie:

Luc de Wit - luc.de.wit1@pandora.be

Vormgeving/layout:

Ron de Wit - rondewit@chello.nl

Sponsors:

- Schoen & de Wit - Pensioenen, verzekeringen en hypotheeken - Alkmaar
- De Wit Consultancy - Amsterdam
- www.typicalswiss.nl
- Typisch Zwitserse streekproducten
- Pronto-Print - Duiven

Met dank aan:

Ank de Wit	Nieuw-Zeeland
Marijke Trouwee	Nederland
Willie de Wit	Nederland
Glenn de Wit	België
Ellie de Wit	Australië
Frank de Wit	Nederland
Marleen de Wit	Nederland

Verschijningsdatums:

Editie 33 - Winter 2010
Editie 34 - Lente 2011
Editie 35 - Zomer 2011

Editie gemist???

Kijk op www.dewitnieuws.nl
Of mail naar Luc de Wit voor het ontbrekende exemplaar.
luc.de.wit1@pandora.be

Jan-Dirk de Wit

WERELDKAMPIOEN...

Jan-Dirk de Wit uit Hazerswoude is er op 15 september in geslaagd om in Zuid-Afrika dubbelvoudig Wereld Kampioen Touwtrekken te worden! Eerst samen met zijn team de Veense Boy's, waarvoor hij als enige uit Zuid-Holland was geselecteerd en later op vrijdag 17 september met het Nederlands team waarbij wederom het goud werd behaald!

Waar de mannen van Bert van Marwijk stopten op het afgelopen WK trokken zij wel door!

Jan-Dirk de Wit wordt namens Trekkertrek Koudekerk gefeliciteerd met het behalen van zijn kampioenschap!

Lees meer over Jan-Dirk de Wit op pagina 13 en pagina 14

Kim de Wit

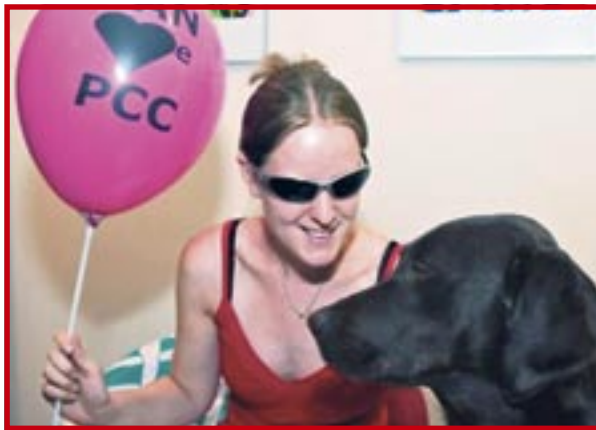
Zie ook editie 23, pagina 9

Blind, maar heel normaal

Mensen met een gezichtsbeperking zijn niet 'anders dan anderen'. Het vwo-diploma van Kim de Wit uit Druten laat dat zien.

Na het halen van een vmbo- en een havodiploma op het Merletcollege in Grave, had Kim (24) nog één wens: slagen voor het vwo. En dat is gelukt. Ze kreeg gisteren op haar school, het Pax Christi College in Druten, te horen dat ze morgen tijdens de diplomauitreiking het vwo-diploma in ontvangst mag nemen. „Ik ben dolblij.

Ik kan hiermee laten zien dat je met een beperking niet anders bent: al zie ik bijna niets, ik kan wel gewoon slagen voor het vwo.”

Kim de Wit en haar hond Silla.

Kim heeft een mooie cijferlijst: er staat slechts één onvoldoende op. Toch is ze zelf niet helemaal tevreden. „Ik stond er voor het centraal examen heel goed voor. De eindexamens hebben mijn cijfers een beetje naar beneden getrokken. Dat is wel jammer.”

De examens aardrijkskunde, wiskunde en muziek werden mondeling afgenomen. Voor de andere vijf vakken kreeg Kim meer tijd: zes uur in plaats van de gebruikelijke drie uur. „Zes uur lang concentreren op een examen... Dat is bijna niet te doen. Zelfs mijn hond Silla was blij als ik klaar was, en ze weer mee naar huis mocht.”

Kim kijkt met een goed gevoel terug op haar tijd op het Pax Christi College. Ze heeft er naast een diploma ook vrienden en veel mooie herinneringen aan overgehouden. „Het waren de twee mooiste jaren van mijn leven. Ik was niet 'anders', maar gewoon één van de studenten.”

De excursie naar Madrid in 5 vwo, is volgens Kim haar echte high - light. „Terwijl ik in eerste instantie helemaal niet mee wilde gaan. Het was in mijn ogen te veel geregeld. Maar toen ik hoorde dat Silla mee mocht, kon ik natuurlijk

geen 'nee' meer zeggen.” Hond Silla is Kims rechterhand: ze zijn altijd samen. „Silla is mijn steun en toeverlaat. Als we 49 minuten in de les zaten, ging ze al staan: ze wist dan dat het lesuur bijna voorbij was.”

Na de zomervakantie begint het tweetal samen aan een nieuwe uitdaging. Van kleins af aan wil Kim arts worden. Dat zit er door haar handicap niet in. Daarom heeft ze deze droom laten varen, en een alternatief gevonden: psychologie. Volgende week hoort ze of ze is ingeloot bij de Radboud Universiteit in Nijmegen. „Ik wil als psycholoog graag aan de buitenwereld bewijzen dat mensen met een handicap normaal zijn. We zijn allemaal op onze eigen manier bijzonder.”

ELKE METER, 1 EURO BIJ MARTIJN DE WIT VLOEREN

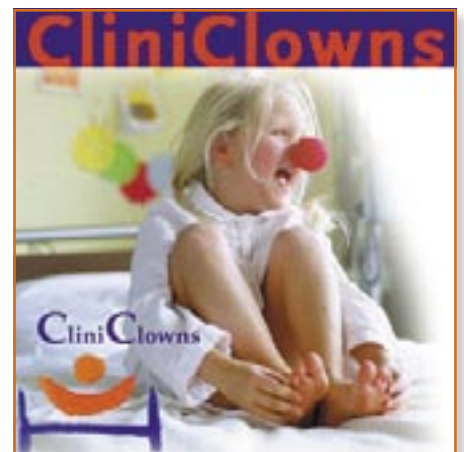
Martijn de Wit Vloeren uit Schagen steunt dit jaar War Child! Zonder de prijzen te verhogen, hebben zij besloten om 1 euro per vierkante meter vloer, te doneren aan War Child.

“Na het zien van de film Wit Licht, wist ik het. We moeten ons op een breder vlak maatschappelijk verantwoord opstellen ten opzichte van veel menselijke zaken. In deze snelle West Europese wereld schieten de dagen bij veel mensen soms met oogkleppen voorbij. Het enige wat telt is geld, werk en soms veel materialistische zaken”, aldus Martijn de Wit. “Na het zien van de film worden je ogen even geopend voor de realiteit in de wereld, veel mensen hebben het stukken slechter dan ons en groeien in een kansarme omgeving. Wij kunnen helpen, en dat moet goed voelen, we hebben de mogelijkheid onze hand uit te steken en voor een relatief klein bedrag veel hulp te bieden.”

Kijk voor meer informatie op

www.martijndewitvloeren.nl

Adverteerder/sponsor:

De Wit Consultancy

**HEEFT UZELF, UW PARTNER, OF UW KIND
VERSLAVINGSPROBLEMEN?**

De Wit Consultancy
Structurerend, steunend en discreet

De Wit Consultancy
Claus van Amsbergstr. 24
1102 AZ Amsterdam Z-O
Tel.: 020 - 771.09.05
Fax: 020 - 778.64.61
www.verslaafd.nl
info@verslaafd.nl

www.stichtingjongensvandewit.nl

Scheurende broertjes de Wit leren het nooit af

Rijden ze eerst naar Peking met hun barrel om geld op te halen voor SOS, kinderdorpen, tijdens een persmeeting begeeft de schrik op vier wielen het, maar toch geven de Zeeuwse broers 'De Jongens van De Wit' het niet op. In 2010 is de opzet om met een oudere Nissan Patrol (1993) een rally te rijden rondom de Middellandse zee.

De rally van 2010 voert door de Balkan en via Turkije en de Wadi Rum woestijn naar Ahman. Van daaruit wordt de oversteek gemaakt naar Egypte. De tocht voert door de Sinai woestijn en Libië. Tenslotte wordt in Tunesië de ferry genomen naar Palermo (Sicilië).

De rally zal eindigen op Nederlandse bodem. Er zal ongeveer 16.000 km worden afgelegd. De stichting wil mensen inspireren die avontuur zoeken. Door het rijden van aansprekende rally's wordt getracht een breed publiek te bereiken: een publiek dat zich middels het autorijden identificeert met De Jongens van de Wit. Daarnaast inspireert de stichting degenen die het goede doel een warm hart toedra-

gen en/of wellicht als gevolg hiervan zullen gaan doen. De Jongens van De Wit vragen zo veel mogelijk aandacht voor de minder bedeelden in deze wereld en proberen dit via de media te bereiken.

Wilt u meer weten van De Jongens van de Wit, sponsor zijn of heel gewoon een kleine bijdrage schenken aan het goede doel dat de stichting dit stelt?

Kijk in dat geval op de website.
Informatie: 06-5369.8117.
Bankrekening: 67 33 51 211

VAN NOORDZEESTRAND NAAR RODE ZEE

In 2007 reden Roland de Wit en zijn broer Jacques van Veere naar Peking. Een heftig avontuur dat ze op plaatsen bracht waar de wereld leek op te houden. Daarom lokte het idee voor een rally rondom de Middellandse Zee eerst niet. Tot ze de kaart erbij pakten... en de terreinwagens van de Jongens van De Wit verschijnt aan de start van de Red Sea Challenge.

Het lijkt niet zo ver, maar veertienduizend kilometer is toch een aardig stuk, zegt Roland de Wit uit Veere aan de vooravond van zijn derde avontuur. In 2006 reed hij met zijn zoon Sander in een oud barrel van Veere naar Dakar. Het jaar daarop was het einddoel Peking. Een trip naar New York met z'n vieren (Roland met zijn zoon Sander en zijn broers Jacques en Ferdinand) in 2009 bleek niet haalbaar. En nu lonken de Sinaiwoestijn en Libië.

"Een verschrikkelijk mooi gebied is dat", weet Roland de Wit nadat hij er foto's van te zien kreeg. "Allemaal zand en gebergte. We zitten daar in de heetste tijd van het jaar." De broers bereiden zich voor op temperaturen van vijftig graden Celsius. En op gevaar. "Voor Libië geldt nog een negatief reisadvies." Toch ligt de grootste uitdaging voor De Wit op een ander vlak: "De slijtageslag.

Het is kicken om in een auto te stappen, ongelukkig lang achter elkaar het stuur vast te houden en het uiterste uit mens en machine te halen."

In krap vier weken doorkruisen ze de Balkan, Turkije, de Wadi Rum- en de Sinaiwoestijn om via Libië en Tunesië naar Sicilië over te steken. Per gereden kilometer gaat er weer geld naar SOS Kinderdorpen. Met hun trip naar Peking haalden ze meer dan vijfduizend euro op voor het goede doel.

Dit jaar blijkt het moeilijk om sponsors te vinden. "De crisis wordt gebruikt als excuus. Natuurlijk gaat het even minder dan een paar jaar geleden, maar naar verhouding hebben wij het nog ongelukkig goed", vindt De Wit. Laconiek merkt hij op dat de broers zelf de grootste sponsors zijn.

Ze volgen een strak programma zonder rustdagen. Alleen in Bulgarije stoppen ze een dag om bij een kindertehuis te helpen met klussen. Kunnen ze meteen de meegenomen kinderkleding en knuffels afgeven. Een vakantietrip wordt de rally rond de Middellandse Zee zeker niet, weten de inmiddels ervaren avonturiers. "Onderweg ergens gaan zitten en een biertje bestellen is er niet bij. En je moet wekenlang voor je eigen praktijken zorgen. Dat valt sommige rijders wel eens tegen."

Gina de Wit

Weer terug in Steenwijk

Bijna had ze Nederland eind jaren negentig vertegenwoordigd op het Eurosongfestival en maakte ze deel uit van de bekende Nederlandse bands Herman Brood en Gruppo Sportivo, maar bovenal heeft ze een band met Steenwijk: zangeres Gina de Wit. Haar meisjesnaam is De Bruin, maar als zangeres vindt ze De Wit beter klinken.

Haar wieg stond in Vledder, woonde ze in haar jeugdjaren in Steenwijk, tegenwoordig woont ze in de Friese hoofdstad Leeuwarden. Binnenkort gaat ze workshops zingen geven in jongerencentrum De Buze aan de Onnastraat van 's morgens elf uur tot 's middags vijf uur. Er zijn veel mensen die graag zingen en die wil ik verder helpen. Ik hou ook van zingen en dus kunnen we er samen een leuke leerzame dag van maken.' Opgeven of meer informatie kan via www.ginadewit.nl of telefonisch 058-267.4036.

Cees de Wit

Rasbestuurder, die wijnboer werd

Cees de Wit maakte zich op hoge leeftijd de geheimen van een computer nog eigen. Een wijs man, die weliswaar al ruim dertig jaar uit West-Brabant weg was, maar zich tot aan zijn dood, dinsdag 29 juni j.l., nog mateloos interesseerde voor alles uit zijn geboortestreek. Geboren in de Kladde bij Steenberg en betrokken bij zijn huwelijk met Lucie Dekkers een hofstede in Standaardbuiten. Hij beloofde zijn vrouw de eerste dertig jaar in Nederland te blijven en de volgende dertig in Frankrijk. Cees de Wit hield woord.

In Standaardbuiten kon hij zijn akkerbouw- en pluimveebedrijf vanwege de nieuwe hoogspanningskabels niet uitbreiden. Bovendien wilde het voormalig champignonoord groeien en daar moest Cees de Wit's landbouwgrond voor worden opgeofferd. Zijn vele maatschappelijke functies zoals plaatselijk wethouder, Rabo-voorzitter, dijkgraaf en Statenlid in de provincie hielpen daar niet aan.

Om zijn zoons Harrie en Frie te laten slagen in de landbouw, gaan de De Witten in Frankrijk op zoek naar een nieuwe toekomst.

In Montreal du Gers tussen Lourdes en Toulouse trof Cees een leegstaand bedrijf met 200 hectare heuvelland, rondom de woningen. Op zestigjarige leeftijd gooide de rasbestuurder het roer om. Burgemeester Hamel maakte hem bij zijn afscheid nog Ridder in de orde van Oranje Nassau, (zie foto links), een paar dagen later is Cees de Wit een trotse druiven-teler voor wijn en Armagnac. Terwijl zijn zonen zich ontfermden over de dertigste oogst van de witte Domaine de Maubertwijn, zal vader Cees, trots als altijd hebben uitgekeken over de Franse heuvels en gezien dat het goed was zo.

Adverteerder/sponsor:

Alkmaar / Haskerhorne

www.sedw.nl info@sedw.nl

Bel 072 - 540 8490 en vraag naar René de Wit voor het speciale kortingstarief voor naamgenoten.

NOODLOT SLAAT TOE BIJ CLUBLOZE YANNICK DE WIT

Yannick de Wit (26 augustus 1986) kan een nieuwe club voorlopig op zijn buik schrijven.

De transfervrije middenvelder scheurde begin juli in het shirt van Team VVCS zijn kruisbanden af, meldt het Noordhollands Dagblad.

Yannick de Wit sloot zich afgelopen maand aan bij het elftal voor contractloze voetballers. De 23-jarige oud-speler van FC Volendam deed van zich spreken bij Team VVCS. Hij was reeds in onderhandeling over een contract met een club uit de Jupiler League. "Dit is verschrikkelijk. Het idee dat ik een jaar lang niet kan voetballen vind ik het ergste", vertelt Yannick de Wit aan de krant. In plaats van een nieuwe club wacht de voetballer nu een revalidatieperiode van zo'n negen maanden.

Jaap de Wit

Lekker bezig zijn

Er zijn heel wat organisaties, maar ook particulieren die dankzij de hulp van vrijwilligers goed kunnen functioneren. Je vindt ze overal: bij sportclubs, in de zorg, op scholen, noem maar op. In de rubriek van het Witte Weekblad te Oegstgeest die eenmaal per maand verschijnt, staat zowel een vrijwilliger als de organisatie waar hij/zij voor werkt centraal.

Deze keer Jaap de Wit

Als vrachtwagenchauffeur stond hij bekend als iemand die graag de handen uit de mouwen stak. Vrijwel nooit was hij ziek. Dat zag hij als een straf. Het liefst wil hij 'gewoon lekker bezig zijn'. Ook nu hij vrijwilliger voor verscheidene Oegstgeestse instellingen is. 'Ik doe liever iets dan dat ik zo'n interview geef', lacht Jaap de Wit.

Het tekent de Oegstgeestenaar. Vrijwilliger zijn doet iedereen op zijn eigen manier, zegt de Wit. Dat geldt ook voor hem. 'Vrijwilligerswerk doe ik samen met mijn vrouw. Dat is zo gegroeid. Ik heb vroeger altijd hard moeten werken en daar is niks mis mee. Maar ik heb altijd gezegd dat als ik gezond blijf, ik wat voor een ander zou gaan doen. Dat geldt ook voor Ank', zegt hij.

SWOO

Het was alsof de organisaties hier lucht van kregen. Op het moment dat Jaap de Wit met de vut ging, volgde de klop op de deur. 'Ik hoefde me niet eens bij de SWOO (Stichting Welzijn Ouderen Oegstgeest) of bij het verpleeghuis Van Wijckerslooth aan te melden; binnen een week kreeg ik het verzoek om vrijwilliger te

worden. Ik reed op de fiets door Oegstgeest en toen moeten ze gedacht hebben: hé hoe kan dat nou? Ja, er zijn wel oplettende mensen maar misschien komt het ook omdat mijn ouders en later mijn twee broers en ik vroeger in Oegstgeest een transportbedrijf hebben gehad.'

Scouting

De kinderen van het echtpaar De Wit stonden min of meer aan de basis van het vrijwilligerswerk. De twee dochters werden lid van scoutinggroep Derja. Ank was onder meer lid van het bestuur en Jaap beoordeelde als jurylid de jaarlijkse Sint Jorismarsen. Inmiddels zijn zij al 35 jaar lang aan de scoutinggroep verbonden en daar lijkt voorlopig geen verandering in te komen.

Ook de twee kleinkinderen zijn inmiddels lid. Naast het werk voor Derja kwam daar het rijden op de dorpsbus van de SWOO en de rolstoelbus voor Van Wijckerslooth bij. Voor de GGZ-instelling Rivierduinen rijdt hij de bewoners en doet hand- en spandiensten. Samen spanden zij zich ook in voor de dak- en thuislozen bij het vroegere Aanloophuis in de Nieuwstraat in Leiden. 'Dat is nu opgeheven; daar zie je de andere kant van de samenleving.'

Jaap de Wit
Foto: Ruud Pattiapon

Versierselen

Verder is Jaap de Wit vrijwilliger voor de PKN Oegstgeest; hij legt bezoekjes af en rijdt mensen naar de kerk. 'Ik doe dat met liefde, anders hou je het niet vol. Soms krijg ik foaien, maar die gaan in de pot voor een nieuwe bus.' Voor zijn onbaatzuchtig werk kreeg Jaap de Wit op 29 april 2010 van burgemeester Timmers een lintje opgespeld.

Sandrien de Wit en Kyran

Bijzonder huwelijk bij de Larense molen

De Larense Sandrien de Wit en haar Australische partner Kyran Laurie zijn op zaterdag 19 juni getrouwd bij de molen in Laren. Een bijzondere gebeurtenis.

Het was een feestelijke ceremonie met vrienden en familie van de bruid. De wiken van de molen waren voor deze speciale gelegenheid versierd met vlaggetjes. Van de molenaar kreeg het bruidspaar een boekje over de historie van de molen en een zakje Hollandse pannenkoekenmeel. Daarna is het bruidspaar naar de poffertjeskraam gegaan op verzoek van de Australische bruidegom. Het is zijn favoriete Nederlandse gerecht. De dag werd afgesloten met een knalfeest in Soest.

Naar Australië

Sandrien de Wit heeft vijf jaar samengewoond op een boerderij in Gloucester, een klein dorp in Australië, en heeft nu definitief gekozen voor het leven 'Down Under'. Het paar zal op 28 augustus dit jaar in Australië voor de wet in het huwelijk treden. Moeder Liesbeth de Wit: 'Het is natuurlijk als ouder niet leuk dat je kind naar het andere eind van de wereld verhuist, maar Sandrien en Kyran zijn heel gelukkig samen, dus dat maakt veel goed.'

Het trouwen bij de Larense molen was een grote wens van het bruidspaar. Fantastisch dat het gerealiseerd kon worden.

Het paar op een wijk van de Larense molen. Foto: Evelien de Wit

Alice de Wit

Bloemschikken kan ik thuis ook

Alice de Wit en zorgboerderij klant Olga Arts voeren de kalfjes. Op de boerderij zijn alle gasten dol op alle dieren die op de boerderij te vinden zijn.

Op de zorgboerderij van Alice de Wit kunnen mensen met een beperking helpen in de stallen, en spelen met de dieren. Olga Arts, een van de cliënten, vindt het op de boerderij heerlijk: "Bij de zorginstelling worden er allemaal binnenactiviteiten gedaan zoals bloemschikken en kaarten maken. Dat vind ik niks! Dat kan ik thuis ook doen. Hier kan ik lekker naar buiten".

Elke dag komen er mensen op Hoeve Veldzicht om mee te helpen op de boerderij of om de dieren te vertroetelen. "We hebben op de boerderij paarden, schapen, geiten, kippen, koeien, konijnen, poezen en een hond. De dieren hebben een erg goede invloed op de cliënten. Het lijkt wel of ze weten dat ze iets voorzichtiger moeten zijn", aldus Alice de Wit.

Arts komt twee keer in de week op de boerderij, ze gaat dan zelf met de elektrische rolstoel vanuit Woerden naar Kamerik: "Nu ik een hond heb, Truus, ga ik ook wel eens met de taxi. Hij is namelijk niet zo snel."

Als Arts naar de boerderij gaat trekt ze nooit nette kleding aan: "Het wordt toch altijd weer vies hier."

Het leukste aan haar werk vindt Alice de Wit de afwisseling: "We passen ons aan.

Bij de ene klant gaan we vissen en met de ander appelmoes maken of de paarden voeren." Van de onvoorspelbaarheid kan de Kamerikse ook genieten. "Als we binnen een klusje of activiteit aan het doen en mijn man op de trekker langs komt, dan zijn we ze weer kwijt en willen ze mee op de trekker", stelt Alice de Wit.

Op de boerderij komt een heel verschillend publiek. "We hebben mensen met ADHD, vormen van autisme of een andere vorm van een beperking. We zorgen er natuurlijk wel voor dat iemand met ADHD niet op dezelfde dag komt als een autist. In ieder geval willen we alles kleinschalig houden en ontvangen we niet meer dan drie personen tegelijk."

Sjef de Wit krijgt gouden speld

Sjef de Wit heeft zaterdagavond 3 juli j.l. iets na 21.00 uur de gouden speld van de gemeente Tilburg gekregen.

Hij ontving de onderscheiding bij zijn afscheid als lid van de wijkraad Goirke-Hasselt uit handen wethouder Marieke Moorman. Sjef de Wit ontving de onderscheiding voor zijn werk sinds 1982 als vrijwilliger in de wijk Goirke-Hasselt. Hij werkte onder meer mee aan het opzetten van het kinderpersbureau en het kindereiland, deed werk voor De Twern en verzorgde allerlei activiteiten voor jeugd. Verder organiseerde Sjef de Wit mede kampen voor kansarme kinderen en fotografeerde hij na de brand de verbouwing van de Hasseltse kerk tot wijkcentrum De Poorten. Hij verzorgt rondleidingen in De Poorten en werd in 2004 ambassadeur voor het project Verrijk je Wijk.

Susanne de Wit nieuwe directeur

Susanne de Wit is per 1 oktober 2010 de nieuwe algemeen directeur van Stichting Promes (Primair Openbaar Onderwijs Meppel en Stap-horst).

Susanne de Wit is sinds 1980 werkzaam in het basisonderwijs. Op het moment werkt ze als beleidsmedewerker in het Openbaar Onderwijs in Groningen.

GEZOCHT

Willy de Wit?

Zij zou nu 73 jaar moeten zijn en stamt uit Bergschenhoek.

Voluit heet Willy
Wilhelmina Cornelia de Wit,
geboren 10 januari 1937
te Bergschenhoek

Graag zou ik met haar weer in contact komen.

Cor Fijma
Email: chfijma@planet.nl

Adverteerder/sponsor:

www.typicalswiss.nl

Typisch Zwitserse streekproducten
Kazen, pasta's, vleeswaren en meer dan 30 verschillende wijnen.
Wij verkopen ook Trauffer houten speelgoed en Appenzeller hondenhalsbanden.
Ga naar www.typicalswiss.nl • Matsen de Wit +31-316-373535.

Stefan de Wit

Beste straatmakers komen uit Waspik

Winnaars Stefan de Wit (l) en Emme Braaksma (r) in actie tijdens het NK Straatmaken voor leerlingen.

Stefan de Wit (29) en Emme Braaksma (29) uit Waspik zijn begin juni Nederlands Kampioen Straatmaken geworden in Barneveld. De leerlingen van het Koning Willem I College uit Den Bosch zijn al vanaf de oprichting in 2002 werkzaam bij A&M Wegenbouw BV in Waspik.

Om zich Nederlands Kampioen te mogen noemen, moest het koppel strijden tegen vijf andere koppels. De opdracht was om binnen twee dagen op ambachtelijke wijze (dus straten onder de hamer) een stuk straatwerk aan te leggen dat bestond uit verschillende verbanden en kleuren. Bij de beoordeling werd gelet op richting en hoogte in lengte- en dwarsprofiel.

“Voor ons bedrijf is dit een geweldige prestatie”, vertelt Mark Akkermans van A&M. “Wij hebben als leerbedrijf het opleiden van personeel hoog in het vaandel. Dat betekent dat ie-

deren die bij ons komt werken, een opleiding mag volgen en daarmee binnen het bedrijf kan groeien. Dit is de kroon op ons werk; het bewijst dat wij vakwerk leveren.”

Voor Stefan en Emme is het een mooie prestatie. Zij hebben als ‘oudgedienden’ een voorbeeldfunctie voor de veelal jonge collega’s bij A&M. Ook hun leermeesters, de broers Han en Piet Donks, zien deze prestatie als hoogtepunt. Zij hebben Stefan en Emme al vanaf hun 16e begeleid op technisch, tactisch en emotioneel vlak en daarmee hun talent ontplooid.

LEERLINGEN WILLEM I COLLEGE WINNEN NK STRAATMAKEN

Stefan de Wit en Emme Braaksma van ROC Koning Willem I College uit ‘s Hertogenbosch hebben zaterdag 5 juni het Nederlands Kampioenschap Straatmaken voor Leerlingen gewonnen.

Uit handen van OBN-bestuurslid Ronald Gooijer ontvingen de winnaars ieder een cheque van 500 euro.

De organisatie was in handen van de Ondernemersvereniging Bestratingsbedrijven Nederland (OBN).

Ambachtelijke straten

De zes deelnemende koppels moesten op ambachtelijke wijze ieder een vak straten van 3,50 meter bij 8 meter. De gezamenlijke vakken vormde een ruitmotief. Hiervoor gebruikten de deelnemers waalformaten, dikformaten, keifformaten en zogeheten scoria bricks.

“De leerlingen hebben een uitstekend prestatie geleverd. De verschillen waren klein. Het was een vrij vlak profiel en dat is moeilijk straten.”

Strak werk

De beide leerlingen van het Koning Willem I College waren enigszins beduusd toen zij werden uitgeroepen tot winnaar. Stefan de Wit: “We hadden er wel een heel goed gevoel over, maar helemaal zeker waren we niet.

We hadden strak werk afgeleverd en dachten dat we zeker kans maakten op de Nederlandse titel, maar de andere deelnemers hadden het ook uitstekend gedaan. Toen we hoorden dat we als winnaar werden uitgeroepen, waren we natuurlijk bijzonder tevreden.”

Happen naar het koekje

Hond Bram (vuilnisbakkenras) van Gerard de Wit uit Hengstdijk deed het goed tijdens het ‘koekhappen’ voor honden tijdens het midzomerfeest in het dorp. In recordtempo hapte hij alle koekjes weg.

“Welke spelletjes vond ik zelf vroeger leuk. Nou, koekhappen bijvoorbeeld.”

Het koekhappen sloeg aan. Het was weliswaar geen peperkoek, maar hondenkoekjes waar de ene hond meer dol op was dan de andere. Dat maakte de pret er niet minder om. Veel honden en hun baasjes stonden te wachten totdat ze de arena mochten betreden.

Een touwtje tussen twee palen waaraan vier brokjes hingen.

De bedoeling was dat de hond de brokjes zo snel mogelijk van het lijntje hapte. Hulp van het baasje was uiteraard niet toegestaan.

Conny de Wit

Bruidjes horen bij Sint Jansprocessie

De zevenjarige Noa past een jurkje bij Conny de Wit.

Foto: Studio Kastermans

de kerk komen en meelopen.' Dan start de processie vanaf het kerkterrein. 'Op de heenweg krijgen ze boeketjes bloemen mee die ze op de terugweg mogen uitdelen. Dat is nieuw omdat er maar een paar bruidjes vooraan de processie bloemblaadjes kunnen strooien.'

Kinderen kunnen vanaf een jaar of vier meelopen. Ze mogen ook alleen de heen- of terugweg doen. Tijdens de openluchtmis op het kerkhof, zitten de kinderen in Laar & Berg. 'Daar wordt over de processie verteld en krijgen ze wat te drinken en te eten.'

Veranderingen

Er is wel meer veranderd, want er lopen tegenwoordig ook niet-katholieke meisjes mee. Conny de Wit: 'Er zijn meisjes die tot hun veertiende of vijftiende meedoen. De belangstelling is wat minder. Er zijn nu ook veel activiteiten op school en op de sportclubs in verband met de grote vakantie. Dat vind ik wel jammer, want het is een mooie traditie.'

Voor Lenen van een bruidsjurkje, Conny de Wit: 035 - 531.1697.

'Je ziet als je meeloopt tijdens de St. Jansprocessie heel veel ouders met kinderen langs de kant. Die staan te kijken en dan denk ik: 'Waarom lopen jullie niet mee?'

Juist voor oudere mensen, of mensen in een rolstoel zijn de bruidjes zo mooi om te zien. Schattig die kinderen met de bloemetjes.'

Conny de Wit, lid van de Broederschap van St. Jan, leent ieder jaar jurkjes uit voor de St. Jansprocessie in Laren die dit jaar op 27 juni plaats vond. Vanaf de basiliek lopen de katholieke gelovigen naar het St. Janskerkhof. De route is versierd met erepoorten, vaandels en vlaggen.

Het huis van Conny de Wit hangt vol bruidsjurkjes, zo'n tachtig in totaal. 'Tien jaar geleden heb ik het overgenomen van mevrouw Kleinhoven. Voor mijn kinderen leende ik bij haar de jurkjes. Voor deze processie heb ik al dertig stuks uitgeleend. Er zijn ook meisjes met eigen jurkjes die om half elf gewoon naar

MARLEEN DE WIT

Kim de Wit maakt beste creatie bij modeshow

Ontwerpster Kim de Wit (tweede van links) en haar modellen.

De Alphense Kim de Wit ontwerpt al enkele jaren haar eigen kleding en die van anderen. Waar de gothic-hype van een aantal jaren geleden over het hoogtepunt heen is, probeert de 20-jarige Alphense de alternatieve kledingstijl levend te houden.

Je ziet ze niet veel en tegenwoordig steeds minder: gothics. Het hoogtepunt van deze hype lijkt voorbij te zijn. Maar sommigen houden de hype levend. Kim de Wit bijvoorbeeld. En om te zorgen dat gothickleding - en dan speciaal die door haar ontworpen - onder de aandacht blijft deed ze mee aan een modeshow bij Hobbyworld in Hazerswoude. Het publiek beoordeelde haar creaties als de beste en dus toog Kim de Wit naar huis met een fonkelnieuwe naaimachine.

Voor de presentatie op de catwalk had Kim de Wit haar moeder, zusjes en een paar vriendinnen en vrienden gestrikt. De Alphense maakt namelijk niet alleen jurken, maar bijvoorbeeld ook kilts. Tijdens de modeshow kwamen die allemaal in rap tempo voorbij. 's Morgens in de buitenlucht en 's middags, vanwege de verwachte regen, in de winkel zelf. Daar oogsten haar creaties veel bewondering en applaus. Kim de Wit genoot van haar succes. 'Via anderen had ik van die modeshow gehoord en mij daarvoor opgegeven. Ik heb dat nooit eerder gedaan, maar het is mijn bedoeling in de toekomst een eigen kledinglijn te ontwikkelen en daarvoor misschien wel een webwinkeltje te beginnen.' Ze heeft voor het ontwerpen van kleding geen opleiding heeft gevolgd en van haar moeder leren omgaan met de naaimachine. Op de vraag of het geen dure hobby is, antwoordt ze lachend dat dit wel meevalt omdat zij zo haar adresjes heeft voor het inkopen van de stoffen en andere materialen.

Hoewel er in het straatbeeld tegenwoordig minder gothic-volgelingen te zien zijn, is er volgens Kim de Wit nog altijd een markt voor de alternatieve kledingstijl. 'Er worden in Nederland steeds meer fantasyfestivals georganiseerd en die trekken volop bezoekers die zich mooi willen aankleden.'

Karin de Wit

Eén minuut gratis shoppen levert zeven volle tassen op

Niet eerder verdiende Karin de Wit zoveel in één minuut.

De 39-jarige Venhuizense mocht dinsdagmiddag één minuut gratis shoppen in Kruidvat in winkelcentrum Streekhof in Bovenkarspel. Ze ging naar huis met zeven volle tassen met een totale waarde van ruim 1900 euro.

Samen met haar moeder, twee tantes en haar zus Ellen bezocht Karin de Wit op 20 mei de Libelle Zomerweek in Almere. „Daar kocht ik twee tubes tandpasta van Aquafresh. Er zat een lootje bij waarmee ik in een ballenbak mocht graaien voor een prijs. Ik trok de hoofdprijs: één minuut gratis winkelen in Kruidvat. Ik mocht zelf de vestiging uitkiezen.”

Ans de Wit

Overblijffuf stopt na dertig jaar

'Ik heb nog nooit zoveel kleurplaten gekregen als in de afgelopen dagen', lacht Ans Treur - de Wit. Collega's, kinderen en de directeur bedanken hun overblijffuf voor haar inzet de afgelopen 30 jaar. Afgelopen dinsdag 22 juni j.l. kreeg zij een afscheidsfeestje in de aula van basisschool De Fontein te Ter Aar.

Juf Ans heeft heel wat kinderen onder haar hoede gehad in de loop van de jaren.

Foto: Walter Planije

Een paars beklede stoel staat op het aulapodium. Juf Ans gaat zitten en wordt bedolven onder de cadeaus: Een tegoedbon van Octopus, een pakje van een collega en een badlaken van De Fontein. Het oudste meisje en jongste jongetje van de overblijfgroep geven een fotoalbum met overblijffoto's van 1976 tot nu. Henk, de man van juf Ans, is ook aanwezig. Directeur Otto Maris vertelt: 'Bij Octopus stoppen medewerkers op hun 65ste met werken. Dat geldt dus ook voor de overblijffuffen'. Ans de Wit vindt het niet leuk om te stoppen. 'Ik zou liever doorgaan'.

Wat heeft juf Ans allemaal gedaan? 'Luisteren, spelen, broodjes opwarmen, zingen', roepen de kinderen. Overblijffuf zijn is dollen en rennen, maar ook af en toe streng zijn. 'Het waren dertig leuke jaren, met de nodige hilariteit. Zo wilden de kinderen op een middag zien hoe een klikgebit eruitziet', vertelt de juf lachend. De zes tafels met fritessaus en curry op de gekleurde kleedjes verraden de verrassingslunch. 'Patat!', roepen de kinderen enthousiast. 'Juf Ans is soms streng, maar meestal aardig', vertelt de 10-jarige Petrouschka die het jammer vindt dat de overblijffuf weggaat. Pjotr van 9 zegt: 'Hopelijk krijgen we een net zo leuke, nieuwe juf'. Het oudste meisje Merveille van 12 vindt overblijven leuk: 'Vooral buitenspielen en zomers buiten eten'.

altijd al leuk gevonden. Vroeger at de overblijffuf brood mee en lette met een schuin oog op de kinderen. Overblijven was ongedwongen, er waren weinig regels. Sinds twee jaar verzorgt organisatie Octopus het overblijven. Tegenwoordig heet het overblijven dan ook TSO en zijn er meer regels'.

Een overblijfmiddag bestaat uit buitenspielen en eten. 'Een bijzonder overblijfmoment? Pas kwam een meisje naar me toe die 22 jaar geleden overbleef en daar leuke herinneringen aan heeft'. De juf woont vlak bij De Fontein, waardoor de overblijfkinderen vroeger regelmatig langskwamen. 'We hebben veel dieren, dat vinden kinderen prachtig', besluit de juf, die maandag voor de allerlaatste keer overbleef op school.

Dertig jaar geleden begon Ans Treur - de Wit als overblijffuf. 'Met kinderen omgaan heb ik

Juf Ans werkt alleen de maandag, met ongeveer achttien kinderen van 4 tot en met 12 jaar.

Marleen de Wit

Maakte bruidsboeket Yolante

Alle media stonden bol van verhalen over het driedaagse sprookjeshuwelijk van Yolante Cabau van Kasbergen en Wesley Snejder in Italië.

Bloemstyliste Marleen de Wit (26) uit Gemert was er alle dagen bij.

Zij maakte hoogstpersoonlijk het bruidsboeket voor Yolante.

Marleen de Wit, die werkt vanuit haar atelier aan de Stijlrand in Gemert, kreeg de opdracht via Van der Loo Party en Business Events in Waddinxveen. Daar werkt zij veel voor.

'Het bedrijf verzorgde het huwelijk en zo heb ik de opdracht gekregen om samen met vier andere bloemstylisten naar Italië te gaan en

alle bloem- en sfeerdecoraties te maken. Dat hebben we dus met zijn vijven gedaan. Maar het bruidsboeket is helemaal van mijn hand'', zegt ze, net terug in Nederland.

Annie de Wit

Brand Hasselstraat - Breda

De politie heeft nog geen idee hoe de grote brand aan de Hasselstraat in Breda is ontstaan. Bij die brand werd een woonhuis verwoest en raakten er twee beschadigd. Het onderzoek gaat verder.

„O, nou staat mijn huis ook in brand.” Annie de Wit zegt het opmerkelijk kalm. Daar staat ze. Achter een rood-wit lint op de hoek van de Hasselstraat in Breda. Haar straat. Een eindje verderop is de brandweer druk bezig met het onder controle krijgen van vlammen die uit de daken slaan van de nummers 10, 12 en 14. Annie de Wit kijkt toe, samen met haar burens. Onder haar arm houdt ze een platte kartonnen doos geklemd. Een pakje, zegt ze. Ze vertelt: „De postbode had dit bij me afgeleverd voor de burens van nummer 12. Zo rond half twee wilde ik kijken of ze thuis waren om het af te geven. Nog voor ik had aangebeld, kwam een andere buurman aangerend. ‘Dit huis staat in brand’, riep hij. ‘Kijk maar eens aan de achterkant.’” Annie Wit liep naar achteren. „Ik zag hoe de vlammen eruit sloegen”, vertelt ze. Snel bracht ze zich, net als haar burens, in veiligheid, 1-1-2 was inmiddels gebeld.

En zo staan ze met z’n allen voor in de straat. De bewoners van de Hasselstraat die toevallig thuis waren. Bezorgd, want het vuur grijpt snel om zich heen.

En toch reageert Annie de Wit gelaten als ze ziet hoe de vlammen opeens uit haar eigen zolder slaan.

„Ik ben veilig. Er zijn geen slachtoffers gevallen”, zegt ze nuchter. „Het gezin van nummer 12 is op vakantie. Alleen de vader was nog thuis. Die bleek naar zijn werk te zijn. Dus ook niet thuis en ongedeerd. En dat er geen slachtoffers zijn gevallen, is het belangrijkste, toch?”

Al vermoedt Annie de Wit dat ze best wat schade heeft. Dat is vooral vervelend, vindt ze. Inmiddels gonst het onder de toegestroomde menigte over de oorzaak van de brand. De één weet stellig dat er een strijkijzer aan had gestaan, een bewoner uit de getroffen straat had echter een afvoer van een wasdroger uit het zolderraam zien hangen.

Het was ook op zolder, waar de brand ontstond, zegt een politiewoordvoerder. Over de oorzaak tast hij nog in het duister. „Eén ding: er was geen hennepkwekerij, zoals sommigen beweren.” De brandweer had het vuur rond 14.45 uur onder controle. Nummer 12 raakte verwoest, ook nummer 14 raakte ernstig beschadigd. De woning van Annie de Wit kwam er van de drie het beste van af, maar liep ook flink wat schade op.

Willem-Alexander kiest Máxima!

De Paparazzi-actie van de huis-aan-huis krant “dé Week Krant” loopt goed. De foto’s van lezers met bekende Nederlanders stromen binnen! Zoals die van Gert Jan de Wit uit Hendrik-Ido-Ambacht.

Máxima en Gert Jan de Wit.

Hij stond drie uur in de regen te wachten maar werd uiteindelijk beloofd toen hij met Máxima op de foto mocht. En die foto werd nog genomen door niemand minder dan Willem-Alexander ook!

Boekenmarkt in Heerde

De Nederlands Gereformeerde Kerk van Heerde-Epe houdt maandelijks een boekenmarkt. Uiteraard is / zal er dan weer aanbod zijn van vele nieuwe literatuur. De boekenmarkten worden gehouden in gebouw Shaloom, achter de kerk aan de Julianalaan te Heerde van 09.00 uur tot 12.00 uur.

Wanneer u nog bruikbare boeken heeft en hier vanaf wilt kunt u contact opnemen met L. de Wit, telefoonnummer: 038 - 447.0733. In onderling overleg kunnen de boeken waar noodzakelijk is ook worden gehaald.

Hulde voor Jelle de Wit

100-jarige gered door gemeente werkers

Jelle de Wit van Gemeentewerken in Delfzijl heeft samen met zijn collega een 100-jarige inwonster van Wagenborgen uit een benarde positie gered.

Jelle de Wit en zijn collega waren op het pleintje voor de woning van de vrouw bezig met de riolering, toen ze geklop hoorden. Ze ging op onderzoek uit en ontdekten dat de oude dame achter de voordeur lag. Ze was gevallen in de douche en naar de voordeur gekropen om aandacht te trekken van de buurt.

Omdat de twee mannen niet bij haar konden komen hebben ze in overleg met de politie een raam ingeslagen. Jelle de Wit heeft de vrouw, die haar bovenbeen gebroken had, ondersteund totdat ze door de ambulance naar het ziekenhuis gebracht kon worden.

Huizer echtpaar viert hun diamanten bruiloft

Zestig jaar getrouwd, waar gebeurt dat nog? In Huizen deze week. Afgelopen dinsdag 24 augustus vierden Peter Dirk Vosseberg (81) en Rietje de Wit (79) hun diamanten huwelijk, en konden bezoek van de burgemeester verwachten.

Rietje en Dirk

Rietje en Dirk leerden elkaar kennen op het 'kruispunt' Laren, Bussum, Huizen. Bij 'Tinus van Smitje', zoals de ijstent nabij de Palmkazerne werd genoemd. Rietje de Wit werkte in die tijd bij Juliana-Oord en ging op een bewuste dag samen met haar vriendinnen een versnapering halen. Tussen de uit Woerden afkomstige Rietje en de Huizer Dirk sprong de vonk direct over en het vuur is nimmer gedoofd. 'Dirk zou twee dagen later bij de marine gaan, maar dat heeft hij afgezegd', herinnert Rietje zich over hun opbloeiende liefde.

Op hun diamanten trouwdag was het een zoete inval van familie en kennissen. Ook kwam burgemeester Fons Hertog langs voor koffie en gebak. 'Het is een leuke man', zegt de bruid na afloop. En passant liet de burgervader het echtpaar weten over vijf jaar weer van de partij te zijn. Dirk en Rietje hebben samen vier kinderen gekregen en zijn inmiddels de trotse (over)grootouders van zeven kleinkinderen en evenzoveel achterkleinkinderen; ze wonen allemaal met veel plezier in Huizen. Een feest met alle vrienden, familie en kennissen is inmiddels achter de rug. 'Afgelopen zaterdag, bij The Pride.' Een geheim om een huwelijk gezond te houden, heeft Rietje niet; elkaar vrijlaten is een voorwaarde voor een harmonieuze echtverbintenis, zo vertelt zij.

Peter de Wit

Viert 25 jarig jubileum

LEERDAM - Peter de Wit is op 2 augustus precies 25 jaar werkzaam voor het Marketing Centrum Banketbakkerij (MCB).

Peter de Wit is vanuit Het Patisserie College in 1985 begonnen als opvolger van Remie Uljee. Daarvoor heeft hij zes jaar gewerkt in een banketbakkerij en heeft hij 17 jaar vakonderwijs en natuurkunde dedoceerd.

Peter de Wit is jarenlang het gezicht van de vereniging tijdens vergaderingen, maar ook daar buiten. Zo heeft hij zich in diverse televisieprogramma's gemanifesteerd om de branche het HPC en MCB te verkopen. Ook is hij nauw betrokken geweest bij de fusie van het HPC en de Gulden Smaeck tot Heerlijk&Heerlijk.

Voorzitter Paul Jolink kwalificeert Peter de Wit als: 'Aanjager van vernieuwingen, kritisch op producten maar ook op de bedrijfsvoering. Leiding geven binnen de diverse geledingen van de vereniging waaronder met name productcommissie en reclamecommissie zijn hem op het lijf geschreven.'

De laatste tijd heeft Peter de Wit meer een sturende en beleidsmatige functie binnen het MCB.

Angelique de Wit naar SPITZ congres & event

SPITZ congres & event breidt haar team uit met High Profile's voormalige evenementenmanager Angelique de Wit.

Sinds 2007 was Angelique werkzaam bij High Profile Uitgeverij, waar zij onder andere tot drie keer toe de Gouden Giraffe organiseerde. Na een kort 'uitstapje' naar de Meeting & Events afdeling van Unilever zal zij per 9 augustus het team van SPITZ versterken als project medewerker.

SPITZ congres & event is een bureau in Den Haag dat meer en meer een begrip is in de stad, voor non-profit en profit organisaties die een congres, seminar of event willen organiseren. Betrokken, creatief en dynamisch zijn goede typeringen voor het bureau.

Editie gemist???

Kijk op www.dewitnieuws.nl
Of mail naar Luc de Wit voor het ontbrekende exemplaar.
luc.de.wit1@pandora.be

Jan-Dirk de Wit

Door: Theresia Schouten - Leidsch Dagblad

Hazerswoudse boer gaat naar het WK touwtrekken in Zuid-Afrika

derse club was Jan-Dirk de Wit verkocht. “De competitie was in het begin spannend, maar toen ging het balletje rollen. Vier jaar geleden deed ik voor het eerst mee aan het WK in Assen. Iedereen is daar een stuk serieuzer, omdat je het niet kunt maken om het team in de steek te laten. Je zorgt er gewoon voor dat je de zaakjes voor elkaar hebt. Het gaat om een wereldtitel, niet zomaar een titel. Als je gaat, dan ga je om te winnen.”

Jan-Dirk de Wit kijkt uit naar het evenement in Zuid-Afrika. “Ik heb er zin in. Ik train twee keer in de week en probeer een beetje af te vallen, anders ben ik misschien te zwaar.”

Jan-Dirk de Wit moet afvallen om in de juiste gewichtsklasse te kunnen blijven. “We mogen met z’n achten zeventienhonderd kilo wegen. Dat komt neer op zo’n 87,5 kilo per man. Ik eet nu minder dan normaal, in plaats van acht boterhammen per dag, eet ik er vier. Af en toe een biertje kan best, maar ik ga mezelf niet te buiten. Als we te zwaar zijn voor de wedstrijd, gaan we hardlopen met zoveel mogelijk kleding aan om het overgewicht er uit te zweten. Het scheelt geen kilo’s, maar elke gram telt.” Spierkracht is niet de enige factor die tot een overwinning leidt. “Het gaat vooral om je houding. Natuurlijk telt spierkracht ook, maar je bent zo sterk als de zwakste schakel in je team.”

Het Nederlandse touwtrekteam bestaat uit een bont gezelschap volgens Jan-Dirk de Wit. “Er zijn gasten die in de bouw werken, boeren zoals ik, maar ook jongens die op kantoor zitten. Naast het touwtrekken werken ze ook gewoon. Ik ben zelf de jongste in ons team en de oudste is 34. Er zijn op het WK wel oudere mannen die meedoen.”

Jan-Dirk de Wit verwacht dat het Nederlandse team het goed gaat doen in Zuid-Afrika. “We zijn wel heel goed, maar ik verwacht dat Zwitserland erg sterk is.

Ierland heeft ook een prima team. Daar trainen ze op het platteland veel. Ze wonen daar in een landelijke omgeving waar niet veel anders te doen is. Dan word je er vanzelf goed in.”

Jan-Dirk de Wit ambieert maar één ding. “Ik wil wereldkampioen worden, dat is alles.”

Het WK heeft van 15 t/m 18 september plaats bij de Universiteit van Pretoria in Zuid-Afrika. Jan-Dirk de Wit blijft gewoon aan het werk tot het WK in september.

Vervolg op de volgende pagina

Op de boerderij aan de Burmadeweg is Jan-Dirk de Wit (29) hard aan het werk. Hij stapt van de tractor om zijn overall vervolgens uit te trekken en de laarzen uit te schoppen. Even de handen wassen in de stal en een kop koffie zetten.

De Hazerswoudenaar heeft zich gekwalificeerd voor het WK touwtrekken in Zuid-Afrika, dat in september plaatsheeft. Hij is de enige touwtrekker uit Zuid-Holland die mee mag doen aan de wereldkampioenschappen. Jan-Dirk de Wit blijft er niettemin nuchter onder. „Het werken gaat ook gewoon door.”

Jan-Dirk de Wit begon zes jaar geleden bij de touwtrekvereniging in Gelderswoude. „Ik deed altijd mee met het touwtrekken bij Trekkertrek in Koudekerk. Toen trok ik met de jongens van

het Rampenfeest. Ik had nogal een grote mond en zo raakte ik aan de praat met touwtrekkers van de vereniging van Gelderswoude.”

Na een paar keer trainen met de Gelderwou-

Wie weet iets meer over te vertellen over deze burgemeester F. de Wit 1891 - 1901

Jan-Dirk de Wit wint WK Touwtrekken

De Hazerswoudse melkveehouder Jan-Dirk de Wit is wereldkampioen Touwtrekken geworden. Tijdens het WK in Zuid-Afrika behaalde hij met zijn team maar liefst zes gouden plakken. „Een nog nooit vertoonde prestatie”, staat op de website van touwtrekteam de Veense Boys. „Een vereniging die zowel alle open als alle landenwedstrijden wint.”

Jan-Dirk de Wit, de enige deelnemer uit Zuid-Holland, en zijn team Veense Boys uit Veenendaal kwamen aan in een warm Pretoria (dertig graden).

Woensdag wonnen de mannen de eerste twee medailles. Zaterdag, de laatste wedstrijddag, stond de stand op zes gouden plakken en drie wisselbepalers. Nadat Kenia zich op het laatste moment terugtrok, streed het Nederlandse team tegen negen andere landen. Uiteindelijk wist Oranje toppers als Zwitserland, Ierland, Zweden en Letland achter zich te laten.

Telefoon

Tijd dus voor een belletje naar de bewoner van de Hazerswoudse Burmadeweg. Jan-Dirk de Wit pakt de telefoon op, maar legt uit dat hij nog in Zuid-Afrika is en dat de kosten voor een telefoongesprek voor hem wel erg hoog zouden oplopen. „Kun je morgen terugbellen?” Intussen begint Hazerswoude in een euforische stemming te raken.

Pieter Heemskerk van de Stichting Trekker-trek in Koudekerk mailt: „Waar de mannen van Bert van Marwijk stopten op het afgelopen WK, trokken zij wel door. Als organisa-

tie en als kwekvijs zijn we trots op onze wereldkampioen.” Feest Heemskerk, tevens de zwager van Jan-Dirk de Wit, licht toe: „Met zijn team uit Gelderswoude en het Rampenfeest heeft Jan-Dirk al heel wat keren bij ons in Koudekerk meegedaan. Ik denk dat als wij geen touwtrekwedstrijden hadden, Jan-Dirk nooit op het idee was gekomen om te gaan trekken.

„Wanneer er een feest komt weet hij nog niet, wel dat er één komt. „Wethouder de heer Ferdinand Ketel gaf namens de gemeente tijdens onze laatste touwtrekwedstrijd aan dat een podiumplek reden genoeg was voor een feestje. We wachten met spanning af wat goud daar-in betekent.”

Desgevraagd zegt Pieter Heemskerk dat hij toch wel een openbare huldiging verwacht. De gemeente Rijnwoude heeft daar echter nog niet aangedacht. „We weten van de prestaties van Jan-Dirk de Wit”, zegt woordvoester Liesbeth Rusch. „We sturen hem felicitaties en een bos bloemen.” En de belofte van wethouder Ketel dan? „Heeft hij dat gezegd? Dan wachten we zijn instructies wel af.”

Jan-Dirk gehuldigd

Jan-Dirk de Wit uit Hazerswoude-Rijndijk werd op 15 september wereldkampioen touwtrekken tijdens de wedstrijden in Zuid-Afrika.

Alle reden voor het gemeentebestuur om deze kampioen donderdag 23 september te huldigen.

In een vol gemeentehuis, te midden van familie en supporters, werd wereldkampioen Jan-Dirk de Wit toegesproken door een enthousiaste burgemeester. Zij vond het een prestatie van formaat om in het land waar het oranje voetbalteam net niet de hoogste plaats haalde, nu een oranje touwtrekteam wel met de wereldbeker naar huis komt.

Ontroering in dertig schoenendozen

Rinus Kuijpers (links) en Martin van Halderen van de heemkundekring bekijken een kleine selectie uit de enorme verzameling bidprentjes, die een gulle gever aan de heemkundekring heeft geschonken.

Foto: Ramon Mangold/het fotoburo

falende gezondheid niet meer kon dragen. 'Alleen met een borrel (cognacje) overgebleven, heeft ze de strijd voor het leven opgegeven.'

Toch zijn het niet de intieme inblikjes in voltooide mensenlevens die de bidprentjes waardevol maken voor de heemkundekring. Al bezit de heemkundekring nu dertig schoenendozen vol samengebalde emotie, het zijn vooral de data op de bidprentjes waar de heemkring blij mee is. "In de genealogie, de studie van stambomen, stuit je vaak op de privacywetgeving", weet Martin van Halderen. "Informatie over de afgelopen honderd jaar is in archieven geblokkeerd. Dus kunnen stamboom- onderzoekers bidprentjes goed gebruiken om informatie te vinden over geboorte- en sterfdata uit de afgelopen honderd jaar."

De heemkring wil alle 30.000 bidprentjes inscannen en slaat de namen, plaatsnamen en data op elk prentje op. Zo kunnen mensen uiteindelijk genealogische informatie vinden in een database op de website van de heemkring.

Al kan dat, gezien de hoeveelheid bidprentjes, nog wel even duren. De heemkundekring houdt er rekening mee dat het inventariseren en opslaan van de gegevens nog jaren in beslag neemt.

Jaarbeurs in 1920... Stand "de Wit". Wie weet iets meer over de Jaarbeurs te vertellen en wat voor firma was de Wit?

"Hij belde me op, zaterdagavond om halfzeven; of we bidprentjes wilden hebben", vertelt Rinus Kuijpers van de Oosterhoutse heemkundekring. "Hoeveel zijn het er, vroeg ik. 'Dertigduizend'. Ik dacht eerst dat ik het verkeerd verstond." Maar de beller maakte geen grapje.

Sinds een paar weken is heemkundekring De Heerlijkheid Oosterhout in het bezit van een collectie van zo'n 30.000 bidprentjes. De gulle gever, die anoniem wil blijven, spaarde ze in zo'n veertig jaar bij elkaar.

Sommige zijn oud, uit de negentiende eeuw. Anderen nog uit 2010. Ongeveer dertig schoenendozen vol, met gedachteniskaartjes uit alle hoeken van Nederland – maar vooral uit Brabant. Het is niet overal gebruikelijk bidprentjes uit te delen bij een uitvaart.

Elke tekst, voor elk prentje, is ooit met zorg en respect geschreven. 'Tante Delia is gestorven', staat in een bidprentje uit 1987. 'Aarle-Rixtel

was haar kleine wereld. Zou ze er ooit een nacht zijn weggeweest?' En op een exemplaar uit 1873: 'Hij was eenvoudig en rechtschapen; werkzaam en met zorgen heeft hij zijne dagen doorgebracht'.

Uit een enkel treurig prentje spreekt ook eenzaamheid. Een kaart uit 2001 vertelt hoe de overledene kinderloos bleef en altijd voor haar zus zorgde, tot ze die zorg wegens haar eigen

Adriaan de Wit

Klassiek ook met kerst

Aangemoedigd door het succes van het inmiddels traditionele nieuwjaarsconcert gaat de Stichting Cultuur Moerdijk ook uitpakken met een kerstconcert.

Op donderdag 23 december 2010 geeft de befaamde Zevenbergse componist en musicus Adriaan de Wit samen met het a capella mannenkoor Brunchtime 85 en het Niervaertkoor een bijzonder kerstconcert.

Voor dit 'Eerste kerstconcert nieuwe stijl' wijk de cultuurstichting uit naar de Nederlands Hervormde Kerk van Zevenbergen. De meeste uitvoeringen in het winterprogramma zijn in de Moerdijkzaal van het gemeentehuis. Het concert krijgt de toevoeging nieuwe stijl, omdat het volgens de samenstellers afwijkt van de traditionele kerstnacht zangdiensten.

Adriaan de Wit is voor zijn concerten vaak buiten Zevenbergen, maar brengt de kerstdagen wel thuis door. Hij wordt die avond muzikaal ondersteund door onder meer organist Aart van Muijen.

Greet de Wit zette eigen sociale bedrijf neer: 'Ik heb een zwak voor de zwakkeren'

Al vijf jaar gein in De Kring

Door: Friso Bos

Lachen, gieren en brullen bij de Kring.

Foto: United Photos / Rob van Wieringen

De telefoon gaat bij Kringloopwinkel De Kring aan de IJmuiderstraatweg 51. Eigenaresse Greet de Wit neemt op. „Opa Ted”, zegt ze tegen vrijwilliger Ted die vandaag niet werkt maar in de zaak aan een bakkie zit. „Het is een vrouw die vraagt of we twee spiralen van 70 bij 200 hebben.” „Eeh, hoe groot is die mevrouw”, antwoordt hij.

Lachen, gieren, brullen bij De Kring. Al vijf jaar lang en daarom was het op zaterdag 21 augustus feest in de kringloopwinkel.

Vanaf 14.00 uur, met een hapje en een drankje en maar liefst drie zangers: Harold Cornee, Dumo en Pim 'De IJmuidense Demis Rousos'. „Het feest duurt tot 18.00 uur, het wordt geen zuipfeestijn”, zegt ze.

Vijf jaar geleden was Greet de Wit haar kantoorbaan zat. „Ik werkte als behartiger van cliëntenbelangen van patiënten in de psychiatrie”, legt ze uit. „Ik was het zo zat, dat kantoor, die baan van negen tot vijf. Ik dacht; wat ik hier voor m'n baas doe, dat kan ik zelf ook.” En zo geschiedde. Ze kocht een woning met bedrijfspand aan de IJmuiderstraatweg en startte haar eigen kringloopwinkel. „Ik begon vijf jaar geleden, tijdens Sail. Het was natuurlijk superdruk op straat, allemaal mensen die naar de zeilschepen kwamen kijken. We zijn meteen gaan flyeren.”

Toch duurde het zeker tweeenhalf jaar voordat Greet haar doel bereikte; mensen met een afstand tot de samenleving een zinvolle dagbesteding bieden als vrijwilliger in de kringloopwinkel en genoeg geld verdienen in de kringloop om er zelf van rond te kunnen ko-

men. „Dat lukt nu prima, ik heb mijn stekkie helemaal gevonden.”

Sommige van haar medewerkers hebben gewoon een duwtje in de rug nodig op weg naar een vaste baan, anderen kunnen niet meer werken maar hebben geen zin om zich thuis te gaan zitten vervelen. Er werken vrijwilligers via de sociale dienst bij Greet de Wit, maar ook via de Hartekamp, Brijder Verslavingszorgen mensen met een taakstraf. „Soms gebeurt het dat iemand na een periode als vrijwilliger bij mij klaar is voor een echte vaste baan en er ook nog een vindt. Dat is echt geweldig, krijg ik een enorme kick van.”

Naast de sociale doelstelling heeft de kringloopwinkel logischerwijs gewoon de functie van winkel. „Na vijf jaar hebben we een behoorlijk klanten bestand opgebouwd”, vertelt ze. „Mensen uit alle lagen van de bevolking van timmerman tot chirurg. Er zitten ook echte vaste klanten bij. Snuffelaars die om de dag even komen kijken of er nog iets nieuws ligt, kunsthandelaars en antiquairs, op zoek naar iets waardevols maar ik heb ook elke week een groep dames uit Amsterdam over de vloer. Die komen met de boot, doen eerst even een bakkie bij me en gaan dan de hele middag

shoppen in de kringloop. Hartstikke gezellig.” Soms vindt een handelaar of antiquair wel degelijk iets van waarde tussen alle kringloopproducten. „En soms ook niet”, zegt vrijwilliger Harold Cornee. „Zo hadden we hier eens twee litho's. Die waren nota bene eerst verkocht voor een tientje, maar die dame ging samenwonen en d'r vriend moest die dingen niet. Toen ben ik eens op internet gaan kijken wat het nou precies voor litho's waren. Bleek een gelimiteerde oplage, ze waren honderden euro's waard”, vertelt hij lachend. „Nou, soms als ik iets uit de winkel verkoop aan zo'n kunstkenner dan denk ik meteen, oh jee, ik heb toch niet iets waardevols over het hoofd gezien”, zegt Greet.

De spullen in de kringloopwinkel komen van overal en nergens. „We halen bijvoorbeeld spullen op bij mensen die de zolder hebben opgeruimd, soms komen mensen zelf iets brengen. Regelmatig worden we ook gevraagd om een huis te komen leegruimen nadat iemand is overleden. Het is zelfs een keer gebeurd dat we naar Breezicht gingen en dat de mevrouw in kwestie nog niet eens was begraven. We moesten de kist opschuiven om de kamerleeg te kunnen halen. Dat doe ik nooit, nooit meer”, zegt ze furieus.

Het kan ook wel eens voorkomen dat iemand iets te koop aanbiedt. „Pas nog een knaap van twaalf, dertien jaar die vroeg of ik ook fietsen inkoop. 'Tuurlijk', zei ik, 'als ze knap zijn'. Wat denk je dat ie zegt? 'Welk merk heeft u nodig mevrouw?' Ik heb tegen die jongen gezegd dat ik alleen een fiets van hem koop als zijn vader mét legitimatiebewijs meekomt. Nooit meer gezien.”

GEEN Rob de Witplein

De commissie Straatnaamgeving heeft het college voorgesteld om de centrale parkeerplaats van Sportpark Galecop "Rob de Witplein" te noemen. Voetbalvereniging JSV had hiervoor een verzoek ingediend. Het college heeft echter geen toestemming gegeven tot de naamswijziging omdat het een nog levend persoon betreft.

Inwoner van Nieuwegein Rob de Wit werd bekend toen hij als voetballer bij FC Utrecht zijn eerste stappen op het veld zette. Bij Ajax uit Amsterdam kwam zijn grote doorbraak. Door een hersenbloeding moest de Wit zijn carrière vroegtijdig beëindigen.

Pater Paul de Wit

Feesten bij de paters

GENT - De paters augustijnen gooien de deuren van hun prachtige klooster aan de Academiestraat open voor conferenties, groepsbijeenkomsten en culturele activiteiten, maar ook voor privéfeestjes en huwelijksrecepties. 'Het is een poging om dit gebouw te redden en de paters weer aansluiting te laten vinden met de moderne wereld rondom ons.' Zevenhonderd jaar al zijn de augustijnen aanwezig in het oude hart van Gent, waarvan driehonderd in het gebouw aan de Academiestraat.

Pater Paul de Wit: 'Het wordt zoeken naar een evenwicht tussen commerciële doelen en onze sociale functie.'

'Maar nu zijn we in Gent nog maar met elf, van wie ik de jongste ben', zegt pater Paul de Wit (52), overste van de augustijnenorde in ons land. 'We stonden voor de keuze: ofwel langzaam uitsterven tot de deur van het klooster

definitief gesloten moest worden, ofwel proberen die deur te openen naar de toekomst.'

Na lang nadenken en twijfelen besloten de paters drie jaar geleden een riant aanbod van een kandidaat-koper om een luxueus hotel neer te poten op de site van het klooster af te slaan en hun lot in eigen handen te nemen.

Pater Paul de Wit: 'Ik heb 23 jaar missioneringswerk verricht in Congo en Kenia. Daar staan religieuze gemeenschappen veel meer tussen de mensen dan hier. Vandaar dat we moeten proberen om ons klooster te betrekken in die moderne wereld om ons heen.'

en dan hier. Vandaar dat we moeten proberen om ons klooster te betrekken in die moderne wereld om ons heen.'

'Omdat ons klooster over prachtige lokalen beschikt die nauwelijks worden gebruikt, en omdat studiezin en gastvrijheid traditionele waarden zijn voor de augustijnen, hebben we beslist om een tiental kleine en grotere zalen te verhuren als ruimte voor vergaderingen, conferenties, tentoonstellingen, concertjes, teambuildingsessies, maar ook privéfeestjes. Met die inkomsten kunnen we ook dit gebouw blijven onderhouden.'

Bier

'In principe is iedereen welkom', zegt pater Paul de Wit. 'Wat mij betreft ook alle politieke partijen. Ik heb gemerkt dat zo iets in het open Europa nog altijd moeilijk ligt, maar zeker religieuze moeten het vakjesdenken doorbreken, vind ik. Luide muziek na 22 uur ligt dan wel weer moeilijk, want de oude paters slapen boven (lacht). Het wordt in ieder geval nog wat zoeken naar een evenwicht tussen commerciële doelen en onze sociale functie.'

Een kleine rondgang maakt alvast duidelijk dat het monumentale gebouw bulkt van de schitterende lokaties. De door oude glasramen afgeboorde kloostergangen vormen een uniek decor voor diners aan lange tafels, de geresatureerde binnentuin smeekt gewoon om een zomerse receptie en de imposante oude bibliotheek is de gedroomde plek voor een academisch onderonsje.

Eerst moeten nog heel wat infrastructuurwerken gebeuren. Zo wordt de donkere inkomhal uitnodigend gemaakt, de aftandse toiletten vervangen en alle zalen uitgerust voor moderne communicatiemedia. De kloosterkeuken wordt heringericht als cateringkeuken - uiteraard met Augustijn-bier, waarvoor de orde nog steeds royalty's ontvangt. En in de vroegere ziekenvleugel komen huurflatjes voor mensen die zich verbonden voelen met de orde.

Pater Paul de Wit: 'We willen geen professioneel hotel creëren, maar de unieke sfeer van het klooster behouden. Daarom zal overnachten niet mogelijk zijn. Voorlopig werven we ook geen personeel aan. Samen met vrijwilliger Marcelline Colpaert en een secretaresse zal ik instaan voor de dagelijkse organisatie. Maar we zijn ook van plan om de studenten uit Afrika en Vietnam die hier een patersopleiding volgen, te laten meedraaien. Het is voor hen een ideale oefening om in contact te treden met de buitenwereld.'

**Wie is deze heer P. de Wit?
Foto is uit februari 1927**

OPROEPJE / GEZOCHT / VRAAGJE

Bent u bekend in de Amsterdamse Spaarndammerbuurt?

<http://www.geheugenvanwest.nl/page/14019/nl>

Wie van de bezoekers van het Geheugen van West kan mij iets meer vertellen over de **Plasticfabriek Wilhelm N.V.** die in de **Houtrijkstraat 140** - Amsterdam was gevestigd.

Mijn vader (Paul de Wit - foto) en mijn moeder (Alie Farenhorst) werkten hier beiden en daardoor ben ik er nu. Aan de getuigschriften te zien zat deze fabriek er in ieder geval van 1950 t/m 1966.

Via Google en beeldbank Amsterdam kon ik niets vinden dus mijn hoop is op u gevestigd, misschien heeft u ook nog wel oude foto's en weet u verhalen, al zijn ze nog zo klein.

Ik hoop dat u iets herkent en het wil delen met mij.

Vriendelijke groet,

Ron de Wit - ron281160@gmail.com

Mat de Wit

‘Eilandenwandelaar’ gaat voor het goud

Mat de Wit loopt iedere zomer honderden kilometers op de Zeeuwse en Zuid-Hollandse eilanden.

“Het is daar zo mooi he?”, lacht Mat de Wit (59) uit Zwingelspaan. Hij heeft het over de Zeeuwse en Zuid-Hollandse eilanden. Mat de Wit vindt die gebieden zo prachtig dat het afgelopen weekend al weer de tiende keer was dat hij de Omloop van Goeree-Overflakkee liep. Dit is een prestatiewandeltocht van 110 kilometer. Hij is

ook iedere zomer present bij de Strandvijfdaagse (120 kilometer) van Vlissingen naar Rockanje en de Zevendorpentocht (50 kilometer) op Tholen. Maar die laatste sloeg hij dit jaar over vanwege de hitte.

Tien jaar geleden vroeg zijn chef, die uit Oude Tonge komt, of hij wilde meedoen aan de Omloop van Goeroe-Overflakkee. Sindsdien weet Mat de Wit niet van ophouden.

De Omloop heeft een extra moeilijkheid: de tocht moet binnen 24 uur zijn afgelegd. De start was vrijdagavond om zeven uur. Mat de Wit was de volgende dag ruim op tijd binnen: om kwart voor drie 's middags. De meeste tijd loopt hij alleen. “Soms trek ik samen met iemand op, maar na een tijdje gaat het te snel of te langzaam. Dan ga je toch in je eigen tempo verder.”

Hoewel hij na al die jaren flink wat kilometers in de benen heeft, is een tocht als de Omloop niet iets wat hij zomaar even doet. “Onderweg kom je jezelf zes of zeven keer tegen. Dan heb je het echt zwaar. Na afloop denk je: ‘dit was echt de laatste keer’. Maar na verloop van tijd gaat het toch kriebelen en schrijf ik me weer in”, verklaart Mat de Wit.

Onderweg is het dus volop genieten van de natuur. “Je komt op plekken waar je normaal nooit mag komen”, vertelt Mat de Wit over de Omloop. “Bijvoorbeeld in natuurgebieden waar paarden lopen. Enkele jaren geleden stond er ineens een paard voor mijn neus. Dat maakt dergelijke tochten extra mooi.”

Voor het voltooiën van zijn tiende omloop kreeg hij een zilveren speldje. “Het gouden speldje krijg je bij de vijftiende keer. Het thuisfront vindt het nu wel welletjes. Maar ergens wil ik graag voor het goud gaan.”

Boeren profiteren dubbel

Anton de Wit stopt een korrel tarwe in zijn mond en bijt erop.

Te nat, concludeert hij. Hoewel het graan op zijn akkers rijp is, kan hij het nog niet oogsten. “Het vochtgehalte mag maximaal 15 procent zijn. Daar zijn nog een paar dagen zon en wind voor nodig.”

De akkerbouwer uit Lepelstraat staat te popelen om het graan van zijn land te halen. De tarweprijs is de afgelopen weken geëxplodeerd. In grote delen van de wereld is de oogst mislukt door de droogte. In Oost-Europa is het juist te nat. Omdat de bosbranden in Rusland een kwart van de oogst hebben vernietigd, heeft het land voor de rest van het jaar een exportverbod afgekondigd, wat de tarweprijs nog verder heeft opgedreven.

Het graan van Anton de Wit lijkt van goede kwaliteit. Dankzij de hoge prijzen op de wereldmarkt krijgt hij er nu misschien wel twee keer zoveel voor als vorig jaar. “Dat is natuurlijk hartstikke gunstig. Maar voor de lage prijzen die we de afgelopen jaren kregen, kon je eigenlijk geen graan meer telen.”

Nee, je zult boeren niet snel hardop horen jubelen. Maar erg veel te klagen hebben akkerbouwers in Nederland momenteel ook niet. Hun akkers zijn met gemiddeld 20 tot 50 procent bezet door graan. Daar komt bij dat ook de prijzen van andere gewassen mee zullen stijgen als de hoge graanprijzen nog een tijdje aanhoudt. Op basis van contracten met hun afnemers bepalen boeren wat ze volgend seizoen op hun akkers zaaien.

“Het is een stuk minder arbeidsintensief dan bijvoorbeeld boontjes of graszaad”, legt Anton de Wit uit. “Bovendien zijn de opbrengst en kwaliteit minder afhankelijk van het weer.” Boeren verbouwen bovendien tarwe om de bodem gezond te houden. Hoewel de tarwe momenteel nog teveel vocht bevat, is eenderde van de oogst bij CZAV al binnen.

Anton de Wit wacht nog even op gunstigere weersomstandigheden. Maar voor eind augustus moet zijn graan toch wel geoogst zijn, want daarna holt de kwaliteit achteruit. Bovendien wacht het andere werk. Na het graan moeten ook de uien, aardappelen en bieten immers nog van het land.

Hoewel de graanprijs momenteel erg gunstig is, wacht akkerbouwer Anton de Wit uit Lepelstraat nog op het ideale moment om te oogsten. Zijn tarwe is niet droog genoeg. Een paar dagen zon, in combinatie met een zomers briesje, zou welkom zijn.

Foto: Annemieke van Dongen

Merel de Wit

Merel de Mode opent de deuren in Ede

Ede is een unieke winkel rijker. Merel de Mode opende 11 september haar deuren. In deze winkel maakt en verkoopt Merel de Wit eigenzinnige kledingstukken en accessoires van jonge Nederlandse ontwerpers. „Ik richt me op een open minded publiek”, zegt Merel de Wit. „Mensen die duurzaamheid en kwaliteit belangrijk vinden, en die graag iets origineels aantrekken.”

Dit is de eerste winkel van Merel de Wit (28 jaar). Zij zal voor velen geen onbekende zijn, want voorjaar 2010 was ze op tv te zien als een van de kandidaten bij Project Catwalk. In dit programma bonden twaalf creatieve ontwerpers de strijd aan voor een eigen modelijn en modeshow. Hoewel Merel de Wit er niet met de hoofdprijs vandoor ging, heeft deelname haar wel bekendheid opgeleverd.

Merel de Wit is trots op de ervaring die ze opgebouwd heeft in de modewereld. Na haar studie aan de Rietveldacademie werkte ze onder meer als ontwerper van motorkleding en van kleding voor het sportieve merk Protest. „Daarvoor heb ik stage gelopen bij Bas Kosters, hét modetalent van Nederland en die al veel awards op zijn naam heeft staan.”

Jonge ontwerpers

Handgemaakte mode van jonge Nederlandse ontwerpers, dit is wat Merel de Mode biedt. Voor een deel is de collectie van het merk Merel de Mode. Dit merk wordt in de winkel ontworpen én gemaakt. „Zo kunnen de mensen zien waar hun kleding vandaan komt, en dat het niet uit een of ander duister atelier komt, waar kinderen onder slechte omstandigheden moeten werken”, licht Merel de Wit opgewekt toe.

In de winkel hangen ontwerpen van Sebastian en Sepher en kleurig geleverde T-shirts van Bas Kosters. Andere T-shirts heeft Merel de Wit zelf gemaakt: „De afbeelden op de shirts zijn gemaakt door plastic zakjes te bewerken. Het is een duurzaam product; de shirts zijn van biologische katoen en het materiaal van de prints is gerecycled plastic.”

De materiaalkeuze is kenmerkend voor de collectie: alles in de winkel is van verantwoord materiaal gemaakt, van biologisch katoen, van natuurlijke stoffen of van gerecyclede stoffen. Ook hangen er fleurige handgeweven sjaals in de winkel (van Joeske Drost), pal naast handgebreide sjaals van Merel de Wit. De sjaals zijn niet alledaags: zo is bijvoorbeeld organza in het breisel verwerkt of lijkt een sjaal te bestaan uit grote, gebreide kralen.

De stijl van Merel de Mode

„Als ik mijn stijl zou moeten omschrijven, zou ik zeggen dat het een eigenzinnige stijl is, bedoeld voor mensen die hun eigen pad volgen. Kleur is een belangrijk element: ik houd erg van het contrast tussen natuurlijke materialen en felle kleuren.” Ze wijst op een grijze trui met daarop een knalroze uil. „De natuur is voor mij heel belangrijk. Geïnspireerd door mijn naam heb ik eerst veel afbeeldingen van

merels verwerkt, later ben ik overgegaan naar afbeeldingen van uilen. Uilen staan symbool voor mijn stijl: aan de ene kant wijs, maar aan de andere kant naïef, dus open en vol vertrouwen.”

Dat de stijl van Merel de Wit eigenzinnig is, blijkt duidelijk als ze een wikkelpoort laat zien, die ook als rok te dragen is. Haar kleding is bedoeld voor jongeren en volwassenen. Hierop wil ze wel eens een uitzondering maken. Ze houdt een rompertje met een roze merel omhoog: „Een verzoeknummertje”, zegt ze lachend.

Handgemaakte accessoires

Behalve kleding zijn er handgemaakte accessoires te koop. Merel de Wit laat een handtas zien die ze van plastic heeft gebreid. Bij de winkelcollectie horen ook sieraden die door daklozen gemaakt zijn van materiaal dat ze op straat gevonden hebben. Het is de bedoeling dat deze sieradenmakers hun leven weer op de rit krijgen door het maken en verlopen van de sieraden. Andere sieraden in de winkel zijn broches van Bas Kosters, die naast de design accessoires van zijn hand hangen. Er is dus al veel te zien in de winkel, terwijl de collectie nog verder uitgebreid wordt voor het openingsfeest op 9 oktober.

Iedereen is welkom om binnen te stappen bij Merel de Mode.

De winkel is gevestigd in Ede Zuid, aan de Parkweg 67, dichtbij het winkelcentrum de Spindop.

De winkel is geopend van woensdag tot en met zaterdag.

